

Una transcripció laboriosa

Els dietaris de Soldevila són al carrer gràcies a la tasca gairebé de desxifrat que Carme Eberenz-Greoles va realitzar.

Grans dosis de paciència, meticulositat i dedicació ha exigida a Carme Eberenz-Greoles la transcripció dels dietaris de Ferran Soldevila. Fet que no ha pas de sorprendre gaire, ja que és gairebé mítica la mala lletra del famós historiador. De Suïssa estant, ella ha dut a terme una acurada transcripció dels quaderns originals que es troben dipositats a la casa de Gerard Soldevila, situada a Chavornay, prop de Lausana. Sovint s'ha hagut d'empescar diverses tècniques per poder arribar a dilucidar algunes paraules totalment incomprensibles. La llum, com ella ha explicat, ha estat una aliada important: "En contra del que pugui semblar, de vegades la tinta destaca més a la llum elèctrica, és més llegible. I una altra descoberta he fet: la llum del tard de vegades és més bona per a llegir que la llum de ple dia". En altres ocasions ha hagut de recórrer a l'enginy: "Una paraula que no entenia de cap manera la vaig fotocopiar i la vaig comparar amb paraules d'altres pàgines, i així la vaig poder desxifrar". L'experiència, però, segons ha manifestat ella mateixa, ha valgut la pena, perquè ha comportat també grans dosis de satisfacció. "En primer lloc, per tractar-se de Ferran Soldevila. I, en segon lloc, perquè és com si aquest treball m'hagués fet tornar als temps de Barcelona, on havia conegut alguns dels personatges que surten a l'obra", ha afirmat.

Nascuda a Ivars d'Urgell (Pla d'Urgell) durant la postguerra, va obtenir, el 1969, el títol de professora de català de l'Institut d'Estudis Catalans. Un any abans, el 1968, s'havia llicenciat en Filologia Romànica (Subsecció Hispàniques) per la Universitat de Barcelona. És en aquest final de dècada dels seixanta que també estudià Lingüística i Literatura Catalanes als prestigiosos Estudis Universitaris Catalans. Ja en els

anys setanta, treballà a la Secció de Lexicografia de la Gran Enciclopèdia Catalana. El 1972 anà a viure a Basilea (Suïssa), arran del seu matrimoni amb l'hispanista i catalanòfil Rolf Eberenz. Allí col·laborà, dins l'equip dirigit pel professor Germà Colón de la Universitat de Basilea (Suïssa) en l'edició crítica del *Llibre del Consolat de Mar*; donà classes de batxillerat als cursos per a emigrants organitzats per l'ambaixada d'Espanya i ensenyà llengua espanyola en una escola d'idiomes. Des del 1988 viu a Lausana, on treballa al Comitè Olímpic Internacional en traduccions i redacció de correspondència en català.

La Nit de Santa Llúcia de 1990 li fou

Carme Eberenz-Greoles. L'aliada de la llum.

atorgat el premi "Memorial Cendrós" d'Omnium Cultural pel seu treball *Bernhard Schadel i els Països Catalans*, publicat a la *Zeitschrift für Katalanistik* de la Universitat de Frankfurt.

Ha col·laborat en els centres catalans de Basilea i Lausana, principalment en la redacció de *Plançó*, el butlletí de l'Associació de Catalans de Suïssa, i en el *Butlletí del Centre Català de Lausana* i esporàdicament en altres publicacions. En col·laboració amb el seu marit ha traduït diverses guies per a la Societat Suïssa d'Història de l'Art.

"El centenari n'ha fet un clàssic"

Enric Pujol ha estat la persona encarregada de tenir cura de l'edició dels dietaris de Ferran Soldevila que ara apareixen públicament en el seu centenari.

Enric Pujol, llicenciat en Filosofia i Lletres, especialitat d'Història, ha tingut cura de l'edició dels *Dietaris de l'exili i del retorn* de Ferran Soldevila. El primer volum, *L'exili*, és a les llibreries en una edició de Tres i Quatre feta amb la col·labora-

ció del Centre d'Història Contemporània de Catalunya i el suport del Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya. Enric Pujol ha tingut cura d'aquest llibre que es publica en el marc de la commemoració del naixement de Ferran Soldevila (1894-1994).